Dosarul nr. 5r-122/2025
4-25071834-32-5r-22052025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

25 noiembrie 2025 **or.*****

Judecătoria Hîncești, sediul *****
în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecător Svetlana Bubuioc
Grefier Tatiana Cotovici
Cu participarea:
Avocatului contravenientului *****

Examinând în şedinţă publică contestaţia depusă de *****, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat s.***** r.*****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** şi a deciziei de sancționare din 14 septembrie 2024,

C O N S T A T Ă:

La data de 14 septembrie 2024, ora 18:28 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție *****, *****, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.229 al.2, 229 al.3, 240 al.1 Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 65 (șaizeci și cinci) unități convenționale ceea ce constituie suma de 3250 (trei mii două sute cincizeci) lei și 6 puncte penalizare.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului *****, precum că el, la 13.09.2024, ora 01:48, în s.*****r.*****, aflîndu-se la voloanul automobilului *****, a ignorat prevederile Codului contravențional.

La 05 mai 2025, *****, a depus prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție ***** – contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** şi a deciziei de sancționare pe acest caz.

A solicitat repunerea în termenul de contestare, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional intentat în privința contravenientului, din motivul lipsei faptei contravenției.

În motivarea poziției sale, a indicat că, procesul-verbal cu privire la contravenție contestat l-a recepționat la data de 24 aprilie 2025, de la executorul judecătoresc Zadorojniuc Liliana, din care motiv, solicită repunerea în termenul de contestare.

Referitor la starea de fapt, a menționat că, nu a comis contravenția pentru care a fost recunoscut vinovat, din motiv că la data și ora indicată în procesul-verbal cu privire la contravenție, ***** se afla peste hotarele Republicii Moldova, fapt confirmat prin răspunsul organului abilitat în acest sens, anexat la contestație.

În ședința de judecată, avocatul Dmitric Anatolie, în interesele contravenientului *****, a susținut pe deplin contestația înaintată solicitînd admiterea acesteia.

Agentul constatator *****, fiind citat legal prin intermediul poștei electronice (f.d. 12), în ședința de judecată nu s-a prezentat

Contravenientul *****, citat legal,în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă drepturile și interesele contravenientului au fost apărate în proces de către avocatul Dmitric Anatolie.

Astfel potrivit art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea cauzei în absența agentului constatator și a contravenientului.

Examinând materialele cauzei contravenționale și contestația depusă, apreciind probele în cauza data, instanţa de judecată conchide că, contestația înaintată de ***** este întemeiată și pasibilă admiterii, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional, ,,Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).”

Instanța de judecată atestă că, potrivit contestației înaintate, ***** a aflat despre existența procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** din 14.09.2024, la data de 24 aprilie 2025, de la executorul judecătoresc Zadorojniuc Liliana, din care motiv, solicitarea privind repunerea în termenul de contestare, se consideră a fi întemeiată.

Prin urmare, *****, se repune în termenul de contestare a procesului verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** şi a deciziei de sancționare din data de 14 septembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, ”Examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei”.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 14 septembrie 2024, ora 18:28 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție

*****, *****, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art.229 al.2, 229 al.3, 240 al.1 Cod contravențional.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod contravențional, ”Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.”

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare sub aspectul legalității actelor contestate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma „ad validitatem” a procesului-verbal cu privire la contravenție reieşind din prevederile art. 443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că agentul constatator a descris în conținutul actelor contestate faptele contravenționale, formulate cu suficientă precizie, astfel încât să permită contravenientei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite.

La fel, se atestă că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența presupusului contravenient, acestuia fiind aduse la cunoștință drepturile și obligațiile sale cît și fiindu-i respectate drepturile procesuale pe deplin.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actelor contestate nu a fost înlăturată, în privinţa cărora se atestă o prezumție de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Astfel, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace**:** procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) Cod contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

În susținerea vinovăției contravenientului *****, în comiterea contravenției de prevăzute de art.229 al.2, 229 al.3, 240 al.1 Cod contravențional, agentul constatator a acumulat la faza constatării faptei contravenționale- Originalul procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** din 14.09.2024, informație 112 din 13.09.2024 ora 01:48, process verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului,process verbal de examinare a vehiculului,process verbal de ridicare,raport.

Concomitent instanța de judecată atestă că, în susținerea nevinovăției contravenientului, partea apărării a prezentat următoarele probe:

- Răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din 24 aprilie 2025, din conținutul căruia rezultă că, *****, la data comiterii presupusei contravenții de 13.09. 2024, ora 01:48, se afla peste hotarele Republicii Moldova, ori la data de 21 iulie 2022 a ieșit din Republica Moldova prin Punctul de Trecere a Frontierei ,,Aeroport" revenind în Republica Moldova abia la data de 11 ianuarie 2025

-Cererea cet. *****, adresată Inspectoratului de Poliție *****, prin care se solicită eliberarea proceselor verbale cu privire la contravenție, existente în privința lui *****,

Încheierea privind intentarea procedurii de executare din 21 martie 2025,

-Certificat eliberat de AD FACADES LIMITED, prin care se confirmă faptul că, ***** este angajat al companiei date, cu sediul în Londra în perioada ultimilor 2 ani, certificatul fiind din 21 mai 2025,

-Copia contractului de închiriere,

-Copia plîngerii depuse de *****, la Procuratura Generală, pe faptul acțiunilor presupus ilegale ale agenților constatatori,

-Copia procesului-verbal de audiere a cet. ***** din 15.05.2025.

Instanța reține că potriovit răspunsul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră din 24 aprilie 2025, din conținutul căruia rezultă că, *****, la data comiterii presupusei contravenții de 13.09. 2024, ora 01:48, se afla peste hotarele Republicii Moldova, ori la data de 21 iulie 2022 a ieșit din Republica Moldova prin Punctul de Trecere a Frontierei ,,Aeroport" revenind în Republica Moldova abia la data de 11 ianuarie 2025 .

În conexiunea celor relatate, apreciind probele în cauza contravențională din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, instanţa de judecată stabileşte că, agentul constatator a eșuat să demonstreze vinovăția contravenientului în comiterea faptei prevăzute de art. 229 al.2, 229 al.3, 240 al.1 Cod contravențional, în opinia instanței, nefiind acumulate probe care să demonstreze că *****, la data de 13.09.2024, ora 01:48 ar fi comis contravențiile imputate.

Instanța ține să remarce că, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61). Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].

Astfel, la înaintarea învinuirii față de *****, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel, acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptul că *****, ar fi comis contravenția de care a fost recunoscut vinovat.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

Prin urmare, în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, instanţa de judecată conchide că este necesară încetarea procesului contravențional pornit în privința lui *****, deoarece deciziile de sancționare nu pot fi bazate pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației, or susţinerea învinuirilor de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ, iar vinovăţia contravenientului - nefiind obiectiv confirmată prin probele existente.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, „În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional."

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, „Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;"

Astfel, având în vedere faptul că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, în raport cu circumstanțele constatate supra nu au demonstrat existența faptei de care a fost recunoscut vinovat *****, instanța conchide asupra faptului că, contestația înaintată de ***** - este una întemeiată, motiv din care, se va

dispune admiterea acesteia cu anularea actului contestat și încetarea procesului contravenţional în baza art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

În baza celor expuse și conform prevederilor articolelor 441, 448; 460; 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se repune în termenul de contestare și se admite contestația înaintată de *****, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat s.***** r.***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. ***** şi a deciziei de sancționare din 14 septembrie 2024.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din 14 septembrie 2024, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție *****, ***** în privința lui ***** pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.art.229 al.2,229 al.3, 240 al.1 Cod contravențional, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei contravenției.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție *****, ***** cu privire la sancționarea lui ***** cu amendă în mărime de 65 (șaizeci și cinci) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 3250 (trei mii două sute cincizeci) lei și 6 puncte penalizare, cu încetarea procesul contravențional.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul *****

Președintele ședinței,
Judecător **Svetlana Bubuioc**